

Református hitéleti lap

XV. évfolyam 1. szám

2011. január

NYITOTT AJTÓ

Olvasandó: Jelenések 3:7-13.

Boldog új évet kívánok testvéreimnek!

Amikor ezt írom, akkor komolyan gondolom minden szavát ennek a kívánságnak. Úgy és azzal a reménységgel, hogy ezt a boldog új évet amit mi egymásnak kívánunk, ezt az újévet Isten készíti számunkra és ezért lehet boldogságról és új évről beszélni. Ha mi magunk készítenénk, akkor bizony nem sok új volna benne, hiszen újra és újra beleesünk ré-gi csapdába és elégedetlenkedünk. De mert Isten készíti az évet ezért lehet valóban boldog és lehet új! Boldog a Hegyi beszéd értelmében, ahogyan Jézus beszélt a boldogságról, arról az áldott állapotról amikor az irgalmas szívűek, a könnyes szeműek, a szegények, az éhezők az üldözött szenvedők boldoggá lesznek, miközben Jézust követik, Jézusra néznek, de megelégtettek, mert Ő eleget ad, mert Ő megáldja őket, mert Ő testvérük nekik Ilyen értelemben kívánok én boldog 2011-et és boldog jövőt Jézus Krisztus ezt a boldogságot adja és ezt az áldott állapotot kínálja nekünk Szent Lelke által. Ami igazán hangsúlyos az új év küszöbén az „új” szó ami számunk-ra nem is olyan könnyű, hiszen keserűen szoktunk legyinteni a Prédikátor szavával, hogy van-e egyáltalán valami új a nap alatt! Van-e új a nap alatt? Lehet-e új évről beszélni egyáltalán? Én megfordítom a kérdést és azt mondom éppen mert az ígében így olvassuk: „nyitott ajtót adtam eléd”? Az a kérdés, vajon készek vagyunk-e az újra? Merjük-e hinni, hogy van új, valami olyan, amit eddig nem tapasztaltunk, ami eddig nem sikerült? A mi politikai, társadalmi életünkben is nagy változások vannak, a sokat megélt ember mondja erre is, hogy volt

már a történelemben hasonló, mi új van ebben? Mégis, ha nyitott szívvel figyeljük, be kell vallanunk, hogy nem lehet már úgy gondolkodnom, hogy az előző évek -bői következtetjük, hogy mi történik 2011-ben. Én hiszem, hogy Isten akar nekünk új utakat adni! Ha Ő vált, váltunk mi is? Szeretjük mondani, hinni, hogy Ő változatlan tegnap és ma és mindörökké ugyanaz az Isten. Ez mégsem úgy igaz, hogy semmi nem változik sem szavában, sem ígéretében. Változatlan és mégis változó. A lényege ugyanaz, a szerető és könyörülő Isten adja önmagát ennek a világnak. Egyik próféta sem hasonlít igazán a másikkal és mégis mindannyian Istentől beszéltek, mindannyian Isten Igéjét hirdették. Ma is új próféciaikat ad az Isten, ha merjük elhinni, befogadni, megérteni. Jézus azt mondja a tanítványoknak: „nem halakat kell halászni, hanem embereket”. Kövess engem! Sorba mondhatnék sok-sok történetet, példázatot, aki az eke szavára teszi a kezét és visszatekint, az nem alkalmas nem időszzerű az Isten országában. Ma sokan hátra tekintenek, a múltból akarnak erőt meríteni, védelmet találni. Jézus pedig azt mondja: „én elől megyek, te pedig kövess engem”. „Íme nyitott ajtót adtam eléd, amit senki be nem zárhat!” Ez egy fantasztikus élmény, hogy a nyitott ajtót valóban az Isten adja, Ő nyitja, Ő zárja. Jézus az Út, Ő adja az utakat, mi pedig próbálkozunk magunknak ajtót vágni. Jézus pedig azt mondja: itt a nyitott ajtó, én nyitottam az ajtót, nálam a kulcs! A mi jövőnk kulcsa Jézusban van! Tudunk-e váltani, merünk-e új ajtón belépni, vagy inkább ragaszkodunk a megszokotthoz? A Filadelfiai gyülekezetnek szól ez a levél és ez a legszebb levél a Jelenések Könyvében. Ez az a levél, amelyben

csak dicséret van és ígélet nincs benne feddés. „Oszloppá teszek az Isten templomában”. A gyertyatartót ki lehet mozdítani az oszlopot nem! Ilyen ígéletet kap ez a sokat próbált kicsi gyülekezet, mert ezt mondja róla: „bár kevés erő van, mégis megtartottad az én Igéimet”. Vegyük magunkra ezt az ígéletet: bár kevés erőnk van, bár sokszor panaszkodunk, hogy nincs elég erőnk, MÉGIS! Itt vagyunk mert akarjuk az Isten Igéjét, mert hiszünk benne, mert lehet, hogy nem jól, de keressük az Ő akaratát a jövőben is. Itt vagyunk az Új ÉV küszöbén sokféle teológiával, hagyománnyal, gyermekkori neveléssel, vallásos beidegződéssel, sokféle szóval és fogalommal de abban egyek vagyunk. Istent bízunk a következő évünket és szeretnénk megtartani az Ő Igéit! Isten azt mondja nekünk, tudom a te dolgodat, fontos vagy Nekem, szeretlek téged! Megnyit az ajtó, nyitott ajtót ad az Isten, az a kérdés, hogy mi ezt hogyan fogadjuk? Ne engedjük el könnyedén ezeket a gondolatokat, mert bizony kísért minket a régi, de újat akar adni az Isten. Készek vagyunk-e rá? A másik nagyon fontos dolog, hogy nyitott ajtó arra is tanít, hogy az Isten nem tart fogva. Ez nem börtön. Nyitva az ajtó, ahogyan a tékozló fiú atyjánál is nyitva volt az ajtó El lehet menni, ott lehet hagyni az atyai házai Lehetőség van az elmenetelre, és arra is, hogy ha minden ajtó bezáródik, visszatérjünk az atyai házba. Ha zsákutcába jut az életünk, visszatérünk és nem szemrehányás fogad, hanem Isten ölelő karja! NYITVA VAN AZ AJTÓ! Jézus jön felénk, és Jézus megy előttünk 2011-ben is Engedjük, hogy új utakra vezessen, új élményekkel az Ő régi és új szeretetével. ÁMEN

Szemeti Ferenc

ÚJ ÉV ELSŐ NAPJÁRA

Textus: Zsid. 13: 8 „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

Kedves Testvérek!

Az új év első napját méltó dolog Isten Igéjével, kezdeni. S mi illene jobban az új esztendőhöz, mint egy olyan bibliai igeszakasz mely éppen az Úr kegyelmének állandóságára hívja fel a figyelmet.

Mert az év eleje mindig a számadás ideje mind a saját személyes életünkben, mind a gyülekezetek életében. Ilyenkor számba vesszük, hogy az előző évben mi volt az, ami jól sikerült, amit érdemes megismételni, és mi az, ami nem volt olyan sikeres.

A gyülekezeti életben ilyenkor szoktuk átgondolni az olyan kérdéseket, hogy érdemes-e egyáltalán bizonyos alkalmakat meghirdetni. Ilyenkor kell végiggondolnunk azt is, hogy milyen nagyobb alkalmakra jut jövőre időnk, erőnk és pénzünk.

De miközben így gondolkodunk, és akár magánéletünket, akár munkánkat, akár gyülekezetünk életét tervezgetjük egy fontos tényezőt nem hagyhatunk ki semmiképpen a számításból.

Mégpedig magát Jézus Krisztust. Mert ha csupán emberi, földi dolgokkal számolunk így az év elején, lehet, hogy végzetes, és jóvátehetetlen hibát vétünk.

Mert Krisztus nélkül, emberi értelmünkkel csak és kizárólag önmagunk körül szerveznénk meg az előttünk álló évet. Ha nem figyelnénk oda Isten Fióra, akkor önmagunk kerülnénk a középpontba. Sőt akkor igazából terveznünk sem kellene, akkor elég lenne, ha kívárnánk a helyzetet, amikor döntésre kényszerülünk, és egy ilyen alkalommal, amikor már muszáj lenne dönteni, egyszerűen az alapján döntenénk, hogy mi hozza nekünk a lehető leghamarabb a lehető legtöbb hasznot. Akkor nem lenne értelme megünnepelni az év fordulót sem. Hiszen akkor az elmúlt év minden döntése, és választása már mögöttünk lenne, és nem lenne miért előre tekintenünk a következő évre, hiszen az nem tartogatnak nekünk semmi újat, semmi különlegeset. S talán pont ezért hozza az Istentiszteleti rendtartásunk, az agenda, ezt a ma felolvasott igeszakaszt az újévre javasolt és alkalmas igék között. Mert ez az igeszakasz arra biztat ma bennünket, hogy ne egysze-

rűen csak a mában éljünk. Ne csupán azt nézzük, ami az orrunk előtt van, hanem lássuk meg a nagyobb összefüggéseket, tanuljunk a múlt hibáiból, éljük meg a jelen pillanatot bölcsen, és tervezzük a jövőt is okosan. S mivel keresztyének vagyunk számunkra egyértelmű, hogy ez a fajta bölcs és okos, egyszerre visszatekintő, mában élő és előre tervező élet csak és kizárólag Krisztussal, Krisztusban valósítható meg.

Mert Krisztus nélkül hiányozna egy biztos pont az életünkből. Ha az elmúlt évben egy valamit megtanulhattunk, akkor azt hiszem az volt, hogy nincs ezen a világon semmi, ami állandó.

Mert a pénz mit sem ér egy olyan világban, ahol egyik percről a másikra tönkre mehet az ember, és elvesztheti a befektetését, a megtakarítását, de akár még a nyugdíját is. S ha nem is veszíti el teljesen, akkor is, annyira kiszámíthatatlan a világ, hogy nem tudja azt sem megmondani, hogy januári fizetése mennyit fog érni júniusban.

De az előző évben azt is láhattunk, hogy önmagában a hatalom se állandó. Hiszen, aki magát hatalmasnak hiszi, és úgy gondolja, hogy megingathatatlan az ő hatalma az is téved, mert mindig van valaki, aki az ő helyére tör, és aki bármit hajlandó megadni azért, hogy ő kerüljön ugyanabba a székbe, amely a legyőzhetetlenség illúziójával tölti el azt aki elfoglalja.

Az elmúlt év bizony nagy változásokat hozott a mi személyes életünkben is. Sokan mentek el minden élkő útján, de voltak olyan kis jövevények, akik az elmúlt évben érkeztek ide a földi világba. Sok örömben, és sok bánatban volt részünk. S igazából ha lenne olyan képességünk, hogy tisztán és minden torzítás nélkül lássuk a múltat és a jövőt bizony nagyon meglepődnénk. Mert most a múltat emlékeink tükrében homályosan látjuk, és a jövőt vágyaink rózsaszín köde takarja el. S jó is ez így mert különben csak azt látnánk, hogy nincs semmi ezen a földön, ami állandó lenne, amit megérné egy életen keresztül kergetni hajszoálni. Akkor olyanok lennénk mind, mint a prédikátor, aki végig próbálta az élet minden szépségét, és mindenre csak azt tudta mondani, hogy hiábavalóság.

Bár ezen a földön nem találunk állandóságot, semmi olyasmit, amihez mér-

hetjük a mi életünket, semmi olyasmit amit értéknek tekinthetünk egész életünkön keresztül, de van valaki egyetlen valaki, aki mércéje, értelme és kincse lehet a mi életünknek. Ez a valaki nem más, mint a mi Istenünknek, egyetlen szent Fia: Jézus Krisztus.

Sokan vagyunk szerte a világon akik Övele éltük végig nem csupán az előző évet, de az azelőttit is, meg az azelőttit is. Azt hiszem, hogy mindnyájan bizonyosságot tudunk tenni arról, hogy Ő mindig velünk volt, mindig kíséretet a bajból, mindig mellettünk állt, mindig meghallgatta a mi imádságainkat.

A mi egész életünk a tanúság, hogy aki Krisztussal jár az úton, az jól jár. Mert lehet, hogy nem mindig a mi akaratunk érvényesül. Nem mindig úgy és nem mindig akkor hallgatja meg az Isten a mi imádságainkat, amikor mi akarjuk. De mindig a mi érdekünket, és mindig a mi hasznunkat tartja szem előtt az Isten.

Ha valamit megtanulhatunk a tegnapiainkból, akkor az éppen ez. Az Isten annyira szeret bennünket, amennyire mi azt el sem tudjuk képzelni.

Ez pedig egy jó alap, egy jó kiindulópont. Innen, ebből kiindulva tudtuk és tudjuk felépíteni az életünket. Ezért vagyunk egyáltalán életben, hogy beszélhessünk ma is Isten kegyelméről, szeretetéről és megbocsátásáról.

Ha a mai napról, erről az új évről akarunk beszélni, akkor keresztyénként csak ebből a tapasztalatból indulhatunk ki. Mert sok mindent el lehet mondani a máról, de az első és legfontosabb dolog, ami jellemzi a mai napunkat az, hogy ma is velünk van az Isten. Nem hagyott el bennünket, nem fordult el tőlünk.

Ha szörnyű rossz is a 2011-es évünk első napja, akkor is van benne egy kicsiny fénysugár, Jézus Krisztus. Ha semmi jót nem is tudunk elmondani a mai napról, akkor is el tudjuk mondani a legnagyobb jó hírt: Jézus velünk van ma is.

Évszázadokon, sőt évezredekken keresztül ez a reménység, ez a hit éltette keresztyének százezreit, millióit. Amikor nincs erőnk tovább menni, amikor a ma terhei elhomályosítják a holnap reményét is, akkor is van valaminek, ami megédesíti minden napunkat: Jézus Krisztus.

Folytatás a 3. oldalon

ÚJ ÉV ELSŐ NAPJÁRA

Folytatás a 2. oldalról

S amikor a holnapról beszélünk, amikor az előttünk álló évről beszélünk, akkor nem egy teljesen megfoghatatlan, és képlekeny dologról beszélünk. Mert bármi jöjjön is, az egészen biztosan az Istentől való, és egészen biztosan mellettünk fog állni Krisztus.

Lehet, hogy ez az új év valami még nagyobb szörnyűséget tartogat nekünk. Lehet, hogy 2012-t talán már meg sem éljük. Lehet, hogy éhség és betegség vár ránk ebben az újévben. De velünk van Krisztus. Ebben a földi világban is mellettünk áll Ő, akinél nincs nagyobb név itt ezen a földön. S ha mi magunk el is hagynánk ezt az árnyékvilágot, akkor is velünk lesz a mi Urunk, Krisztusunk, Ő aki a mennyi országából látja és uralja ezt az egész világot, élőket és holtakat egyaránt. Az új év első napján sokan sokféleképpen indulnak neki az új esztendőnek. Valaki azzal kezdi az évet, hogy hazamegy. Valaki azzal, hogy kikúrálja a macskáját. Van aki fogadalmakat tesz. Van, aki az új évet takarítással kezdi, rendet tesz maga körül vagy éppen benn, legbelül. Van, aki úgy tesz mintha semmi nem történt volna.

Nem tudom, hogy ki mitől érzi jól magát egy új esztendő elején. S nem is hiszem, hogy nekem kellene megmondanom azt, hogy hogyan vágjunk neki

az új évnek. De egy valamit el kell mondanom, elsősorban azért mert keresztény vagyok, Krisztushoz tartozó.

Ezért, mert már Krisztushoz tartozom tudom, hogy mekkora erő, mekkora hatalom, mekkora biztatás van Őbenne. S ha félnék is nekivágni az újévnek. Ha félténém az életemet, a családomat, a vagyonomat akkor is lenne egy fogódzóm, egy kapaszkodóm, valaki aki mellém áll és megtámogat.

Énekeskönyvi énekünkben azt énekeljük, hogy „úgy szól ma is, ahogy régente szólt, nem változik az Ő és az lesz aki volt.” S nem tudom, hogy amikor ezt énekeljük, akkor vajon valóban végiggondoljuk-e hogy mindez mit jelent nekünk. Mert ez nem azt jelenti, amit egyes hitetlen emberek gondolnak, hogy egy mohos, penészes ős-öreg sőt kivénhedt Istent imádunk. Éppen ennek az ellentéte az igazság. Az Isten ma is friss, erős, aktuális. Ő ma is lehet

újdonság az emberiségnek. De ami még fontosabb, hogy talán én maga megvénültem az elmúlt évek, és évtizedek alatt. Lehet, hogy testem, lelkem belefáradt a földi életbe, de az Isten most is ugyanolyan erős, ugyanolyan szeretetteljes, mint amilyennek először megismertem, talán még gyermekkoromban, kitudja hány évtizeddel ez előtt.

Ma arra hív minket Isten igéje, hogy erre a Jézus Krisztusra bizzuk rá újra az életünk, ebben az újévben is. S remélem, hogy nem csupán mi fogjuk ezt megtenni, de egyre többen és többen fognak rájönni a körülöttünk élők közül is, hogy csak és Krisztusban van biztonságban az életük, s remélem egyre többen és többen fognak odafordulni a mi mindenható Urunkhoz akár jó akár rossz napok jönnek is ránk.

Ámen

MVP

ADVENT ÁCSON

Az elmúlt esztendő adventjében sokféle alkalom volt gyülekezetünkben. Ezekben mindenki találhatott a maga számára megfelelőt, hogy a lelki készülődésben segítségére legyen.

December 3-án gyülekezetünk énekára szolgált a Kossuth Lajos Asztaltársaság jótékonyági bálján.

December 5-én az istentisztelet után autókba szálltunk, és a komáromi (Tül-Komárom, Szlovákia) református temetőben felkerestük dr. Antal Gábor és családja síremlékét. Antal Gábor 1888-1896 között szolgált Ácson lelkészként, ő építette az új parókiát és a templomdombi iskolát. Teológiai tanár is volt, az egyházkerület püspökeként is szolgált, lelkészként Ács után Komárom következett életében. A megemlékezés után a gyülekezet koszorúját helyeztük el sírján.

December 11-én délután szokásos adventi játszótérre vártuk a gyerekeket. Egy kis bábelőadással kezdődött az alkalom: A karácsonyi erdő című mesét játszottuk el a gyerekeknek. Az előadás végén megkapták sünitől, macitól és nyusztól az ünnepi süteményeket, majd indult a kézművesség. Asztali díszek, cserép szarvasok, festett lapok készültek többek között.

December 12-én a kastélyban a városi adventi vásár keretében dr. Horváth Zoltán György egyetemi tanár vetített-

képes előadását élvezhettük. A Romanika Kiadó „mindenese” gyülekezetünk vendégeként előadásában „Karácsony és húsvét az erdélyi Almakerék középkori freskóin” címmel mutatta be, milyen egyedülálló módon ábrázolták a karácsonyi történetet a templom falain.

December 3-án és 17-én délután a fiatal családok körével készültünk az ünnepekre: Péntekné Pendl Veronika „ezermester” gyülekezeti tagunk ötleteit, kézműves remekeit csodálhattuk meg, illetve irányítása mellett magunk is készíthettünk ajándékokat.

December 17-én délután pedig az idős, beteg gyülekezeti tagjainkat láttuk vendégül a számukra szervezett szokásos adventi délutánon. Úrvacsorás áhítat után a gyülekezeti teremben szeretetvendégség keretében találkozhattunk egymással. Edeházi Antalné Juliska néni szép szavalata tette még meghittebbé az alkalmat. A gyülekezet jelképes ajándékával kívántunk egymásnak áldott ünnepeket: a templomunkról készült karácsonyi képeslap és szaloncukor lett az „útravaló”. Gyülekezeti tagjaink közül ilyenkor többen vállaltak szolgálatot autóikkal az idősök szállításában. Köszönet nekik érte!

Gerecsei Zsolt lelkipásztor

1%

Tisztelt olvasóink!

Az alábbiakban tudatjuk, hogy a 2010. évben az egy százalékos adófelajánlásokból alapítványunk Önöktől

253.000 forint

felajánlást kapott.

Ezen összeget az APEH számunkra átutalta.

Az összeget a Hét Határ újság nyomdai költségeinek fedezésére fordítottuk!

Isten gazdag áldása legyen az adakozókon!

Köszönettel a Közelebb
Egymáshoz Alapítvány
Kuratóriuma.

MEGVETTEM A TEMPLOMOT !

A cím olvastával kedves olvasóm bizonyára elcsodálkozik. Joggal teszi ezt hiszen egy érdekes történet húzódik meg mögötte.

Évekkel ezelőtt a Hét Határ hasábjain keresztül beszámoltam egy szomorú helyzettől, melyet a lenti kép talán felidéz önökben. A Dunántúlon áll egy templom, Bábonymegyer községben. Ráadásul ez egy református templom, mely abban az időben mikor ott jártam, enyhén szólva tragikus állapotban volt. Gyakorlatilag a jó öreg enyészett lett úrrá rajta. Teljesen lepusztulva állt a domboldalon, mely rácsúszott a templomhátsó falára, így könnyen be lehetett lépni a kb. három méter magasságban lévő ablakmaradványon. Belül az Úr asztala felborítva szörnyű látványt nyújtott minden.

2005.

Az elmúlt év decemberében ismét a környéken jártam, gondoltam megnézem mi lett a templom helyén. Úgy éreztem lebontották a templomot, ne álljon ott szégyen-szemre a fő út mellett. Amikor azonban az út kanyarulatában az ismert helyre érkeztem kicsinyhitűséggemmel találtam szemben magamat.

A domb oldalában ott állt a templom, tornyán fényesen ragyogott a lenyugvó nap sugara. Mi történhetett? Sietően fékeztem, ezt meg kell nézni közelebbről. Most valóban csodát láttam. Mégpedig magát a templomot. Nem borította be a bodzaerdő, mint évekkel ezelőtt. A telken ahol megálltam frissen nyírott fű ölelte körbe a vakolatától félig letisztított épületet.

tott épületet.

Mi történhetett itt, járkált fejemben a gondolat miközben körbejártam a templomot. Mert most körbe tudtam járni. A rengeteg földet, mely az omlásból származott elszállították. A tetőn nem ékeltek a beszakadt részek, körben pedig a falszárítás technológiájának nyomait láttam.

Miközben fényképeket készítettem láttam, hogy feleségem egy férfival beszélget az autó mellett.

Illendően köszöntöttük egymást, így tudtam meg, az urat Ágh Jánosnak hívják. Úgy mutatkozott be, hogy ő a templom tulajdonosa. No gondolhatja a kedves olvasó még jobban elcsodálkoztam, mint az előző fél órában.

- Jól hallottam öné a templom?

- Igen! Megvettem a templomot!

- No ez érdekes, én évekkel ezelőtt szörnyű állapotban láttam a templomot, mi történt azóta?

- Igen jól emlékszik, az kész tragédia volt. A két település egyesítésével, Bábony és Megyer községekről van szó, itt ezen a településrészen kihaltak, elköltöztek a reformátusok. Két templomot nem tudtak fenntartani ezért és persze még sok egyéb tényező miatt lett elhagyatott ez a hely.

- Hogyan lett ön tulajdonosa ennek a helynek.

- Biztos vagyok benne, hogy az Úr Isten munkálkodott. Mindig is foglalkoztatott ez az szörnyű helyzet, mit lehetne tenni? Egyszer egy vita hevében engem megkésleltek! A mentő amelyben vittek nem rohamkocsi volt, viszont állapotom olyan súlyos volt, hogy rohammentőt is küldtek érte. Itt a templom előtti szakaszon tettek át a rohamkocsiba. Miközben az orvosok küzdöttek értem én a jármű ablakán át ennek a templomnak a lepusztult tornyát láttam. Imádkoztam és kértem az Urat, engedje meg, hogy én ezt a templomot még az életben láthassam. Nagyon hosszú volt a gyógyulásom, de hála Istennek élek!

Mikor felépültem első utam erre a helyre vezetett, körbejártam a romos templomot és hálát adtam az Úrnak, hogy megtartott engem. Nemsokára leültünk

a presbitériummal és megegyeztünk az adásvételben.

- Bizony szokatlan ez a történet, főleg a vásárlás. Mi volt és mi most a célja az épülettel.

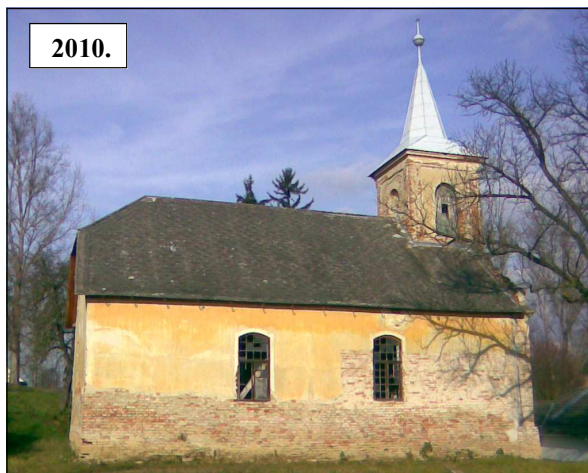
- Többen kérdezték ezt már tőlem és bármilyen furcsa, én azt szeretném ha templom maradhatna. Eldöntöttem, hogy felújítom, most ezeket a munkálatokat láthatja. Már néhány millió forintot ráköltöttem. Belülről az aljzat is megújításra került. A legyártott új ablakok beszerelésre várnak. Szerettem volna, ha az unokámat már itt keresztelik, ez nem jött össze, de az a lényeg, hogy Isten adjon nekem erőt és persze anyagiakat is a folytatáshoz. Szeretném ha majd elkészül újra felszenteljék és persze az lenne a jó ha gyülekezet is kerekedne újra itt ebben a faluban. Erre sok esély nincs, de alapvetően templomként gondolom, hogy létezzen ez az épület.

- Az emberek nem nézték furcsán ezt a tevékenységet?

- Én rá mindig furcsán néztek, de ez az ő gondjuk, az enyém meg az, hogy felújítsam ezt a templomot.

- Nagyon örülök, hogy találkoztunk. Isten áldását kérem szolgálatára.

Furcsa megoldásokat produkál az élet

2010.

és ez a történet reménység szerint sikerrel zárul. Azonban ha meg sem próbálunk semmit akkor abból értelemszerűen a semmi születik meg. Itt egy ember most megpróbál valamit, meghozza olyat amit a közösség elmulasztott megtenni. Vajon kié a nagyobb felelősség? A bábonymegyeri mezőgazdasági vállalkozót Ágh Istvánnak hívják.

Bogáth István

HALÁL HOL A TE FULÁNKOD?

Mint sok kedves olvasó tudja már, ebben a rovatban azokat kívánjuk megszólítani, akik gyászolják szeretteiket, olyanokat, akiknek a halál, elvesztés fájdalma még friss és természetesen e sorok szólnak azokhoz is, akik már régebben búcsúztak szeretteiktől, de még mindig érintve érzik magukat.

Mire ez a számunk megjelenik, már beléptünk az újesztendőbe, s sokan bizonyára egy olyan ünnepet tudnak maguk mögött, amely még jobban feltépte a hiány sebeit, hiszen kedves családtagok, vagy rokonok, akik addig velünk ünnepeltek, most már nem lehetnek velünk. Az ünnep előhozta az emlékeket és a szeretet kötelék, újra összekötötte lélekben az élőket a holtakkal.

Amikor egy váratlan fordulat megváltoztatja az életünk, legyen ez haláleset, válás vagy bármi más veszteség, gondolunk itt az árvíz és iszapkárosultakra is, akik otthonaikat, addigi életüket veszítették el, akkor újra át kell gondolnunk, át kell értékelnünk az életünk. Ez a veszteség feldolgozásának a része, ami úgy működik, hogy lassan megpróbáljuk lezárni azt, ami már a múlté, igyekszünk alkalmazkodni egy új élethelyzethez, és ha ez sikerül, új utakat, életcélokat keresünk. Ez a folyamat a valóságban egy elég bonyolult érzelmi út. Van akinek sikerül fölülkerekedni élete nehézségein, az erős érzelmi tapasztalatok, átélések után bölcsebben, sokkal, mélyebb tapasztalattal tovább sikerül menni. Van azonban aki ezen az úton megreked, beletemetkezik a múltba, saját fájdalmába és nem látja élete további lehetőségeit. Ilyenkor nincs értelme a jelennek, minden, ami számított az a múlté.

Kedves olvasók, beléptünk egy újesztendőbe, és én azt kívánom, hogy ez az esztendő valóban legyen új a számunkra, olyan értelemben, hogy az átélte nehézségek után következzen egy olyan új korszaka az életünknek, amelyben a jó Isten segítségével el tudjuk hagyni a régieket, és előre tudunk tekinteni reménységgel. A régiek elhagyása nem felejtést jelent, nem azt jelenti, hogy ki próbálunk mindent törölni az emlékeztünkünkől, ami fájdalmat idézhet elő, ha ezt tesszük, magunkat is megbetegíthetjük, inkább azt jelenti, hogy szembenézünk a félelmeinkkel, fájdalmainkat is elfogadjuk, és letesszük az Isten kezébe.

Ha nincs kinek elmondanunk, ami bánt, ha magányosak vagyunk, ha, nincs aki, meghallgasson, keressünk segítő barátokat, merjünk imádságban Istenhez fordulni, legyünk akkor először hozzá bizalmasak, és meglátjuk, hogy küldeni fogja az ő embereit, a segítséget időben, amikor szükségünk lesz rá, mert Ő lát, tud rólunk, ismer minket.

Továbbra is biztatunk mindenkit, hogy forduljon bizalommal hozzánk. Ha valaki az újságnak ebben a rovatában szeretné megosztani gondolatait velünk, vagy szeretne tanácsot, segítséget kérni, kérem, tegyék meg. Írni lehet az alábbi email, vagy postai címre, jelígyesen, névvel vagy névtelenül, ahogy jól esik. A levelekre, válaszolni, reagálni fogunk. Minden információt teljesen bizalmasan kezelünk.

Emailcím: damomarti @ t-online. hu

Postai cím: Lelkészi Hivatal
2942 Nagyigmánd
Szikszai u.53.

121. Zsoltár

Izráel őrizője

Zarándokének. Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem?

Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad őriződ.

Bizony nem szunnyad, nem alszik
Izráel őrizője!

Az ÚR a te őriződ, az ÚR a te oltalmad jobb kezéd felől.

Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.

Az ÚR megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet.

Megőriz az ÚR jártodban-keltesben, most és mindenkor

ADVENTI TEADÉLUTÁN HÖLGYEKNEK

Adventi Teadélután – hölgyeknek
Barta Livia tiszteletes asszony 2010. december 5-én délutánra meghívta a rédei asszonytestvéreket egy adventi teadélutánra. Én, személy szerint, nagyon örültem neki.

Finom teailat fogadott bennünket a gyülekezeti teremben. Az asztal szépen meg volt terítve. Sok gyertya pislákkolt rajta. Körbe ültük az asztalt. Meglepetésünkre a tiszteletes asszonytól ajándékot kaptunk: karácsonyi csomagolásban kis kártyát találtunk, ami személyre szóló Igét rejtett. Kaptunk még mézeskalácsot is, szintén szép csomagolásban. Különböző gyümölcsteákat kóstolgattunk. Teázgatás közben egy szép éneket énekeltünk, amit meg is tanultunk. Majd elcsendesedve közösen imádkoztunk. Meghallgattuk a Bibliából Keresztelő János születésének történetét. Mindenki elmesélt egy számára felejthetetlen, szép karácsonyi történetet. Az idősebbek elmondták, hogy régen nem az ajándékozás volt a karácsony központjában, hanem a szeretet és a békesség. Szép történeteket hallgattunk. A beszélgetés vége felé ajándék illatpárnákat készítettünk, amit a tiszteletes asszony előre megvarratott. Megtöltöttük vatelinnel, fahéjjal és szegfűszeggel. Nagyon jó ötletet is kaptunk az ajándékkészítéshez. Mindenki elhozta kedvenc karácsonyi receptjét, amit szívesen cseréltünk ki egymás között. Legvégül Dróthné Eszti egy nagyon szép éneket énekelt nekünk, amit régebben karácsony este több alkalommal is elénekel már a templomban.

Nagyon jó volt ez az áhítatos karácsony előtti teadélután. Hasznos tanácsokat, recepteket kaptunk egymástól. Mindnyájunk nevében elmondhatom, hogy jól esett - ha csak rövid időre is - egymásra figyelni, a másikat meghallgatni. Úgy indultunk haza, hogy szeretnénk máskor is egy-egy teadélutánra összejönni. Nemcsak karácsony előtt van szükségünk arra, hogy megpihenjünk, imádkozzunk és meghallgassuk egymást.

Czigány Józsefné, Ida

ADVENTI ÁHÍTAT BÁBOLNÁN

HEIDELBERGI KÁTÉ

December 20-án ökumenikus adventi együttlétre hívta az érdeklődőket a Protestáns templomba a Rákóczi Szövetség Bábolnai Szervezete. A meghívott vendég: Veresné Petrőcz Mária, a kántorképző vezetője, előadóművész volt. Műfaji határokat átlépő előadói estje szép párhuzamot vont azzal a küldetéssel, mely a magyarság, az emberiség határok nélküli összetartozását hirdeti.

Sokszor ütközhetnénk határokhöz a lelki életünkben is, ha nem hinnénk az egyetemes anyaszentegyház összetartozásában. Éppen ezt a lelkiületet adta vissza Marika szívhez szóló előadásával, melyben a zene és a szó sokféle műfajban szólította meg a hallgatóságot, és a közös énekléssel együtt idézhettük meg az adventben várakozó lélek felemelő pillanatait. Csodálatos felfedezés, hogy a karácsonyi népénekekben és a nagy zeneszerzők karácsonyi dalaiban ugyanaz a kis Jézus mosolyog ránk, ugyanaz az elemi öröm ösztönözte a névtelen és a híressé vált alkotókat hitük megvallására, akármelyik felekezet fiait voltak is.

Pilinszky gondolatai és Füle Lajos versei is ugyanazt a Lelket, a várakozásnak, az élet értelmének keresésének ugyanazt a szentségét tárják elénk, akárcsak a többi, a válogatásban elhangzott mű szerzői, akik mind más-más egyház hívei.

Életünk, szívünk ütemét adja az Úristen. És ami sokszor összeköt bennünket ebben az életritmusban Vele, az maga a zene. Az előadó gondolataival élve: a zene hűség – hűség ehhez az ütemhez, hűség Istenhez, önmagunkhoz, a karácsony misztériumához.

Az esti áhítat mindenkit megható pillanatait szívesen megállítottuk volna, hogy ezen túl minden percben a karácsonyi lelkület elénk tárt valóságával járjunk. Nekem pedig az az igeveres jutott eszembe, ami arra tanít: legyünk vendégszeretők, mert nem tudhatjuk, nem angyalokat láttunk-e vendégül. Marika kedves személyére és az általa megteremtett szent pillanatokra visszagondolva azt hiszem, mi valóban angyalt fogadtunk magunk közé. Olyan értéket adott át nekünk, melyek által – egyik versének gondolatait idézve – a jelen pillanatait úgy élhettük át, hogy a múlt biztos alappá, a jövő pedig reményteljes álommá lehetett.

Faragóné dr. Novadovszky Nóra
Kántor
Bana-Bábolna

48. KÉRDÉS: *Nem válik?e el ily módon egymástól a Krisztusban való két természet, ha az emberi természet nincs mindenütt ott, ahol az isteni természet van?*

Semmiképpen nem, mert az isteni természet megfoghatatlan és mindenütt jelenvaló; ebből szükségképpen következik, hogy noha az isteni természet a magára öltött emberi természetén kívül is létezik, mindazonáltal abban magában is benne van, és azzal személy szerint egyesülve marad.

49. KÉRDÉS: *Mit használ nekünk Krisztus mennybemenetele?*

Először, hogy Ő a mennyben, Atyja színe előtt nekünk közbenjárónk.

Másodszor, hogy a mi testünk öbenne a mennyben van, hogy ez bizonyos záloga legyen annak, hogy ő, mint a mi fejünk, minket, tagjait szintén fölvisz majd önmagához.

Harmadszor, hogy ő viszontzálogul az ő Szentlelkét küldi alá nekünk, akinek ereje által nem a földieket keressük, hanem az odafennvalókat, ahol van a Krisztus, ülve Istennek jobbján.

ADVENT NAGYIGMÁNDON

December 4-én izgatottan gyülekeztek gyermekeink a Református Kisiskolában. Adventi és karácsonyi ajándék és díszkészítés alkalma volt délután. Tanárok és szülők vezetésével kerülhettek ki szebbnél szebb dolgok hittanosaink keze alól. Ezek egy részét hazavitték otthonaik díszítésére, másik része pedig maradt, hogy ezzel támogassák a karácsonyi vásárunkat.

December 5-én tartottuk Nagyigmádon a már hagyománnyá vált adventi hangversenyünket. Az előző évekhez hasonlóan versekkel, prózával, énekekkel és zenével szolgáltunk az alkalmon gyülekezetünk fiatalabb és idősebb tehetséges tagjai. Idén vendégünk is volt, Écsi Gyöngyi nagytiszteletű asszony érkezett a felvidéki Hetényből. Szolgálatát adventi

és karácsonyi témájú énekekből és meseből állt, melyeken hol együtt nevetünk, hol együtt könnyeztünk. Az alkalom végén meg is énekeltek bennünket, s így kiderült, hogy egy kis gyakorlással még kánonban való éneklésre is

képes a gyülekezet.

A hangversenyt követően megtartottuk az adventi vásárunkat a Kisiskolában. Ez az alkalom is jól sikerült, lehetőséget adva a adventi és karácsonyi dísz-
tárgyak és ajándékok vásárlására úgy,

hogy ezzel a templomunk felújítását is támogattuk. A hangverseny perselypénze és a vásár bevétele is a templom felújítási alapba folyt be, összesen

Szeretnénk köszönetet mondani ez úton is mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek és támogatták a rendezvény megtartását.

Sugár Tamás

GYEREKSAROK

Egy másik betlehemi kisfiú...

Bizonyára csodálkoztok a címen: „egy másik betlehemi kisfiú.” Hiszen mindenki tudja, hogy amikor betlehemi gyermekről van szó, akkor Jézus Krisztusra kell gondolni. Ő volt az, akinek születése híresebb minden betlehemi gyermek születésénél. És éppen a közelmúltban, karácsonykor ünnepeltük a születését. Az evangélium leírja, hogy miként mentek a pásztorok imádni Őt. Valahogy úgy mondja az íge, hogy pásztorok tanyáztak azon a vidéken, örködve éjszaka a nyájuk mellett... Most egy olyan kisfiúról lesz szó, aki sok-sok évszázaddal Jézus születése előtt maga is a betlehemi mezőn tanyázott, örködve a nyája mellett...

...A kisfiú hűségesen vigyázott apja juhaira. Mindig ügyelt arra, hogy friss fűvű legelőkre, hűs vizű patakokra terelgesse a nyáját. Szerette a báránykákat. Szívesen simogatta a kicsinyeket, amikor elfáradtak, gyakran karjára vette őket. Néha elő kellett vennie a pásztorbottot is, sőt, kedves fegyverét, a parittyát is. Nem a bárányok ellen, hanem a ragadozók miatt.

Olykor medve vagy oroszlán támadt egy-egy elkódorgott bárányra, vagy az éjjel alvó nyájra. Dávid –mert így hívták a kisfiút – nem félt. Nemszak azért, mert a botot és a parittyát jól forgatta. Elsősorban azért nem félt, mert Istenre bízta életét. Édesapja, Isai, gyakran mondogatta neki, hogy Isten a legbiztosabb menedék, és életét mindig helyezze Isten oltalmába. Dávid mindig úgy érezte, hogy Isten jóságosan, szeretettel vigyáz rá, akkor is, amikor kint jár a pusztában, a legelőkön. Ezért volt ő is olyan jóságos szeretett bárányaihoz. Ahogyan tapasztalta, hogy Isten miként vigyáz rá, úgy akart ő is a nyáj pásztorává lenni.

Képzeljétek, a kisfiú, amikor volt ideje, mert a bárányok pihentek, vagy csende-

sen legelészték, gyakran leült és énekelt. Sőt, elővette kedves lantját, és azt pengette. De nem ám olyan dalokat énekelt, amelyeket másoktól tanult. Nem. Ő maga írta énekeit, és maga szerzett hozzájuk dallamot a lanton. Ezekben az énekekben azt fogalmazta meg, hogy kicsoda az ő számára Isten, és hogy miért hálás neki, miben kéri a segítségét, mitől óvja meg őt stb.

Istentől, és legyünk érte hálásak. Sőt, mint ő tette, mondjuk el imádságban Istennek, és másoknak is beszéljünk, énekeljünk róla!

...Tudom, tudom! Talán valaki azt kérdezi: mi a köze Dávidnak a másik betlehemi gyermekhez, Jézushoz? Nos, ez a kis pásztorfiú lett később Dávid király és az ő leszármazottja volt Jézus.

Színezd ki!

Az egyik éneke igazi pásztor-ének volt: önmagát is Isten juhocskájának tartotta, akit az igazán jó pásztor, maga az Úr őríz és terelget. És ő aztán pontosan tudta, hogy mit jelent, ha Isten pásztor-ként örködik felette, hiszen ő is pásztor volt. Olvassátok csak, ez volt az a szép ének:

Az Úr az én pásztorom,
Nem szűkölködöm.
Fűves legelőkön terelget,
Csendes vizekhez vezet engem.
Lelkemet felüdíti,
Igaz ösvényen vezet az ő nevéért...

Mire ösztönöz minket Dávid, a kis betlehemi pásztorfiú élete? Arra, hogy a magunk helyzetében, életében lássuk meg és szedegessük össze, mit kapunk

Tudod-e?

A Bibliában sok megőrződött Dávid énekeiből. Ha a Zsoltárok könyvét fel lapozod, soknak a címében azt látod, hogy Dávidé, Dávid éneke. A Biblia 150 zsoltárt tartalmaz (nem mind Dávidé, de a legtöbb igen!). A református énekeskönyvben az első százötven ének ez a 150 zsoltár. A fent idézett pásztoros ének például a 23. zsoltár. Olvass, tanulj meg belőlük minél többet!

Istentiszteletek

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császár vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlőd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonyvárkány a hónap második vas. 16.00

Bakonyzombathely a hónap első vas. 16.00

Hánta a hónap első vas. 11.00

Bízd
Újra
Életed
Krisztusra

Isten gazdag áldásával kísért új
esztendő kívánunk a Hét Határ
valamennyi olvasójának!

Szeretet

Van szeretet az emberekben,
Csak ritkán találkozik össze
Ha, egyoldalú akkor is szép
Csak kár, van, akinek ez fáj

Nálad is van pazarolható, add
Ha más nem jut eszedbe nekem
Bár szívesen lemondok róla
Akkor sem jutok koldusbotra

Kívánom, hogy neked is legyen
Ki szívből szeret, de szüntelen
Nekem megadatott az édes érzés
Kár, sokan epednek reménytelen

Tatai Ferenc Ete, 2010-12-25

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Skuba Gergőt

Eltemették: özv. Ördög Istvánnét, Perger Lászlónét,
Vass Máriát,

Sebestyén Miklósnét (gyülekezetünk főgondnoknáját)

Ászáron eltemették: Szabó András volt gondnokot

Bana-Bábolna: eltemették: Böröcz Ferencnét

Bokodon:

Végső búcsút vettünk: Wiedermeier Ferencnétől

Dadon:

Végső búcsút vettünk: Szabó Jánosnétől és Madari Imrétől

Kisbérben megkereszteltük: Szabó Viktort és Szabó Pétert

Kömlőd: eltemették Mészáros Lászlónét és Bösze Károlynét

Környe: megkeresztelték Szűcs Báborka Lucát

Eltemették: Horváth Józsefnét, Nemes Ferencnét,

Kotroczó Lászlót, Németh Tibort

Nagyigmánd: megkereszteltük: Hullám Titanillát

eltemették: Vincze Dénesnét, Horváth Lajosnét, Berza Jánosnét,
Soós Lászlót

Szákszend: megkeresztelték Cseh Katát

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641